

"ניסיון חטיפה של בן 12 בגינה ברמת גן": לדבר על זה עם הילדים בלי להפחיד

הפרסום שלפיו המשטרה בודקת דיווח על ניסיון של חטיפת ילד זרע בהלה בקרב הורים רבים, בעיר ומחוצה לה. איך מספרים לילדים על שאירע, או מדייקים את מה שהם כבר ראו ברשת? איך מתווכים ומזהירים בלי להפחיד עוד יותר?

13 תגובות

הגר כוכבי | 16.03.22 | 11:01

תגיות חטיפה ילדים הורים רמת גן

"ילדים סומכים על מבוגרים, ובצדק". [הדיווח](#) לבדו על ניסיון חטיפת ילד בן 12 מגינה ציבורית ברמת גן, עורר בהלה רבה בקרב הורים באזור, ולא רק שם. מדובר בדיווח חריג במחוזותינו, וכזה שלקוח לרוב מסרטים אמריקניים. עם זאת, הילדים שלנו לא יודעים את זה, ועד שכל העובדות יתבהרו, כולנו כבר מוצפים בפחדים. אז איך מדברים על זה עם הילדים?

2 צפייה בגלריה

דיווח על ניסיון חטיפה. אילוסטרציה (צילום: Shutterstock)

Sponsored Links by Taboola

פרויקט אוליבר תל אביב - דירות 5 חדרים מעוצבות ומרוהטות קומפלט

מידע נוסף

אזורים אוליבר תל אביב

הפתעה מוחלטת: מזרן היוקרה האורטופדי של ד"ר קומפורט ב-66% פחות מהמחיר המומלץ לצרכן

ד"ר קומפורט

ככה המשקיעים הגדולים משקיעים בשוק ההון. לא תצטרפו גם!?

מידע נוסף

הבנק הבינלאומי

"ילדים נחשפים לטראומות מגוף שני ושלישי, כלומר גם ילד ששומע על משהו קשה שילד אחר עבר, עלול לחוות זאת כטראומה", אומר אלעד חמיאל, קרימינולוג קליני ודוקטורנט באוניברסיטת בר אילן. "לכן, כשאנחנו מדברים עם הילדים שלנו על נושא שכזה, חשוב לתת תוקף לרגשות שלהם. לא לבטל ולומר - 'אוי, שטויות', או 'אין ממה לפחד'. לעומת זאת, בהחלט לא כדאי לדבר על כך שכשאנחנו לחוצים מאוד בעצמנו".

קראו עוד:

- ["ילדים לא תמיד יודעים שזו פגיעה מינית. הם מחפשים חום ואהבה"](#)
- ["להגיד לילדה שלך 'תשמרי על עצמך' זה מסר מאוד מיושן"](#)
- ["אחד מכל חמישה הורים מרגיש שילדו אינו בטוח בבית הספר"](#)

לתפיסתו של חמיאל, אף שהאיזון בין להזהיר לבין להפחיד הוא עדין מאוד, אפשר לקיים אותו. "כולנו לימדנו את הילדים שלנו איך לחצות את הכביש, אבל לא הפחדנו אותם ולא לימדנו אותם לא לצאת מהבית", הוא מסביר, "גם בשיח כזה, ננסה למצוא את האיזון - מצד אחד, יש דברים נקודתיים שצריך להיזהר מהם, ומצד שני רוב האנשים טובים ונחמדים והעולם הוא מקום בטוח. הרי ב-800 הפעמים שהם הלכו לחבר דרך אותה גינה לא קרה להם שום דבר, נכון? גם את זה כדאי להזכיר בשיחה".

"ילדים סומכים על מבוגרים, ובצדק" (צילום: Shutterstock)

• [לכתבות ולטורים נוספים - היכנסו לפייסבוק הורים של ynet](#)

ואת השיחה, הוא מציע, כדאי להתחיל בכמה נשימות פשוטות. "ילדים הם סנסורים מושלמים, כלומר הם קולטים את הרגשות שלנו ומעתיקים אותם. יותר מזה, הם מקרינים פנימה והחוצה את מה שאנחנו מראים, ומכפילים ומשלים את הרגשות האלה.

אלעד חמיאל

(צילום: אביבה בן חיים)

"אם הם יראו אותנו מתוחים ומפוחדים, זו תהיה החוויה שלהם וכנראה שכך גם הם ירגישו", הוא מוסיף, "ודאי שמקרה כזה ומקרים דומים מעוררים מתח, אבל חשוב לשים לב שרגע לפני - אנחנו רגועים. אז לדבר על הכול, כן, אבל בטוב כמו שאומרים".

איך להתחיל לדבר בכלל? חמיאל מציע לעשות זאת באמצעות שאלות: "שאלו את הילדים מה היה, מה הם ראו וגם מה הם שמעו. נסו להבין בצורה הכי לא שיפוטית שיש מה הם כבר יודעים. ילדים יכולים לומר שהם 'שמעו מחבר', או 'ראו באינסטגרם', אבל חשוב להסביר להם שלא כל מה שחברים אומרים הוא נכון, ובטח שלא כל מה שמתפרסם ברשתות החברתיות. יש פה הזדמנות לשיח על מה פייק ומה לא, להפוך את האקטואליה לשיעור לחיים".

ילדים סומכים על מבוגרים, ובצדק

כשהילדים שלנו נחשפים למקרים כאלה, במיוחד בגילים צעירים, הם לא יודעים להפריד בין מה שקורה רחוק מהם, לבין מה שקורה ממש קרוב. הדבר דומה לפחדים מרעמים ומברקים, כשהילדים חושבים שהשמיים נשברים מעליהם ממש ולא מבינים את המרחק בין מקור תופעת הטבע לבין מקומם.

"אחרי דיווח שכזה והפחדים שהוא מעורר, חשוב להחזיר לילדים את תחושת הביטחון", אומר חמיאל, "לומר להם שאנחנו גרים באזור שיש בו אנשים טובים, בסביבה שבה אנחנו יכולים לסמוך על אנשים. אבל, לשם המחשת המסר, כמו שיש ילדים שמרביצים או מקללים בבית הספר וזה לא בסדר, יש גם מבוגרים שעושים את זה. למה? אנחנו לא יודעים, אבל זה עלול לקרות".

והוא מציע להזכיר לילדים את 'שלושת הלמדים' – לצעוק, ללכת, לשתף. "אפשר גם לעשות איזשהו משחק תפקידים עם הילדים, לשאול אותם מה הם היו עושים אם היו מקבלים הודעה בטלפון מאדם זר, או אם מבוגר שהם לא מזהים הציע להם ממתק ליד המכולת. אחרי השיחה ומשחק התפקידים, אם הם עדיין מרגישים פחד או מצוקה, אפשר פיזית לצאת איתם לסיבוב באזור המדובר, במקרה הזה באותה גינה, כדי שהם יראו שהכול שם בסדר".

ואם קשה להם, הוא מציע, אפשר לעשות את זה בהדרגה: להגיע למקום יחד, להביט מהצד תחילה ואז להיכנס ולשחק. "אם הפחדים והחרדות נשארים ומפריעים לשגרה, לא הייתי שולל גם פנייה לאיש מקצוע", הוא מסכם.

כללי מוגנות בסיסיים

"האירוע הזה מתייחס לכללי מוגנות בסיסיים שכל הורה יכול וצריך לדבר עליהם עם ילדיו", אומרת ענת אופיר, עובדת סוציאלית ומנהלת המיזם למניעת התעללות בילדים במכון חרוב "אנחנו מלמדים את הילדים שלנו לא לקחת דברים שמציעים להם אנשים שהם לא מכירים, לעולם לא ללכת עם אנשים זרים, גם אם מציעים הצעות מפתות.

ענת אופיר

(צילום: נעה לוצקי)

"רוב האנשים הם טובים ונחמדים לילדים, ויש גם אנשים שמסיבות שונות עושים דברים לא נעימים לילדים", היא מוסיפה, "וחשוב להדגיש זאת בפני הילדים. לכן גם חשוב מאוד לבקש מהם תמיד לספר לכם אם פנה אליהם אדם זר והציע להם משהו, סוכריות, טרמפ או כל דבר אחר.

"כללית, תמיד כדאי לסכם עם ילדים צעירים שחוזרים הביתה לבד שהם מתקשרים כשיוצאים מבית הספר או מהחוג, וכשהם מגיעים הביתה. ואם יש שינוי בתוכניות אז שתמיד יתקשרו לעדכן ולקבל אישור", מוסיפה אופיר, "המטרה היא לא לייצר היסטריה, אבל כן לומר לילדים בגיל שבו שמתחילים להיות עצמאיים וללכת לבד למקומות או לבלות עם חברים בחוץ, שחשוב לכם לדעת איפה ועם מי הם נמצאים, כדי שאם משהו קורה – אתם תדעו איפה הם ותוכלו לעזור".